

יאיר ניצני מרים גבה

יש לי יום חג

מרוב בלבול, אתה עלול למצוא את עצמך טובל לולב בדבש או מקיף את בית הכנסת עם ראש של דג

איור: טל לזר

זה לא יכול להימשך ככה, חייבים לעשות משהו עם תשרי. איך שלא מסתכלים על זה, מדובר בחודש בעייתי במיוחד. מבחינת ימי עבודה, זו שממה מוחלטת. רק הסתיימה חופשת הקיץ, שבמהלכה עברנו בעיקר בלמצוא סידור לילדים ובלמצוא חוף במיקונוס בלי ישראלים, ועד סוף סוף הצלחנו לחזור לשגרת העבודה ולהתחיל להניע מהלכים, מגיעים החגים ומחזירים אותנו למעגל האבטלה והבטלה. השנה כל החגים הם באמצע השבוע ומבטיחים ששום דבר לא יתקדם עד סוף החודש, חוץ מתהליכי השינוי וגירושים.

הילדים המסכנים, שרק התחילו גן חדש או כיתה א', בדיוק התחילו להתרגל לגננת, לסנדרויץ' ולילד המופרע שמרביץ להם בהפסקות, ואפילו למדו סוף סוף להבדיל בינו לבין הסייעת – וכפרס הם מוחזרים הביתה לחודש של ארוחות משפחתיות, שבסופו יצטרכו להתחיל את התהליך מחדש. בניגוד לקיץ, רובנו גם לא יכולים להעביר את הזמן בחופשה בחו"ל, כי בזבזנו את כל החסכונות על החופ"ש והעל הקייטנות של יולי-אוגוסט. ויש גם את בעיית האוריינטציה. תשרי הוא חודש שבו אין לך מושג איזה יום היום, כי הכל נראה כמו שישי או שבת. לא ברור איזה יום היום, מה חוגגים ומה אתה אמור להגיד – שנה טובה? חתימה טובה? חג שמח? צום קל? צום שמח? מה העונש למי שטועה בברכה, והאם אפשר לבקש על זה סליחה ביום כיפור? מרוב בלבול, אתה עלול למצוא את עצמך טובל לולב בדבש או מקיף את בית הכנסת עם ראש של דג.

יש גם מנהגים שלא ממש כתובים בתורה אבל הפכו למסורת בתקופת החגים. למשל, המנהג המקסים לדחות תשלום מים, בנימוק ש"אין עם מי לדבר עכשיו, דבר איתי בחשוון" – מנהג שעובר ושב מדור לדור. מה עם הכסף שאתה חייב לי כבר חצי שנה? "זה לא זמן טוב, דבר איתי באוקטובר". לא ראית ששלחתי חשבונית? "שלח שוב בתחילת אוקטובר, זה נבלע לי במייל בין כל השנוניות טובות". אבל אמרת שהכנת לי צ'ק? "הילדה גזרה אותו בשביל קישוט לסוכה".

לשכירים שבינינו זה לא חודש כל כך גרוע. נהי

נים מהחופש ומקבלים משכורת פלוס שי לחג. אלא אם כן אתה שכיר במפעל לאריות יין, קולע סלסילות בעסק לחבילות פיש במפעל לאוכל מוכן, מדביקן מרבקות "חג שמח" על צנצנות דבש או דקלמן "ארות לבד" בנתב"ג, ואז תקלל את היום שבו החודש הזה התחיל. לעצמאים מדובר בתקופה קשה ללא הכנסות, שבה תצא הנשמה אבל לא תצא אף חשבונית. כך שלקראת יום כיפור, הם בהחלט

עסוקים בחשבון נפש – בשאלה למה לא נהייתי שכיר. דווקא בחודש שבו רבים עלולים להזדקק להלוואה, הם צפויים לג' לות ש"בתקופת החגים הבנק יהיה פתוח בין 09:00 ל-10:09. אפשר להשאיר הודעה ונחזור אליכם באוקטובר".

יש גם עצמאים שיהנו מהסבל של ספטמבר. תחשבו כמה עבודה מצפה לפסיכולוגים, שבסוף החודש יפנו אליהם כל נפגעי המריבות המשפחתיות של תקופת החגים. מצד שני, אני לא מקנא בהם. הרי הם יצטרכו להתמודד עם הנוקים של ארוחות החג המשפחתיות ולהאזין בסבלנות לסיפורים המשמימים על הריב עם החותנת.

כמו בכל דבר, גם כאן יש יוצאים מן הכלל. הרפתנים, שעוד לא רכשו מערכת חליבה אוטומטית שמאפשרת להם

שיבטיח חלוקה שווה של הנטל בין החודשים. למשל, אני מציע להעביר את חגי תשרי לאוגוסט, חודש שממילא מורקש לביילוי עם הילדים ולהיעדרות מהעבודה. נכון שעלולות להיות סתירות בין חופשת הקיץ למסורות תשרי – לא הגיוני לקיים את צום יום כיפור במהלך חופשה קולינרית בפרובאנס – אבל השילוב, שייצור חודש חדש, אוגוסט-תשרי, יאפשר לנו לאחד חופשות ולהיפטר מכאב הראש הזה, ומהילדים, במכה אחת.

לחלופין, אפשר להצמיד את ראש השנה לכיפור, בלי הימים המיותרים באמצע, כך שנוכל באופן מידי להוריד את עורפי הפחמימות של ארוחת ראש השנה בצום של כיפור. אם נעביר את כיפור לאחרי פסח, הצום לא רק יעזור לנו להתמודד עם נזקי הקלוריות של ליל הסדר, אלא גם ישמש אות פתיחה יפה לדיאטה של "לפני הקיץ". סוכות מתאים הרבה יותר לאביב, ולא לעונה הבלתי צפויה של ספטמבר, שבה בכל יום עלול לרדת עליך גשם ולחרב לך את הסוכה ואת קערת הפיצוחים. זה כמובן נכון גם לגבי פורים, שיושב באמצע החורף, והזותו לאביב היתה מאפשרת לכל אוהבות התחפושות המינימליות – כמו אחות רחמנייה במיני וזמבית סקסית – להימנע מדלקת ריאות (וזה שהתחפשת לאחות בטייטס לא נותן לך קדימת מות בתור בבית החולים).

אם כבר רפורמה, מה דעתכם להציע לנוצרים להעביר את כריסמס לאוגוסט? אנחנו ממילא בחו"ל, וככה נוכל ליהנות מהמבצעים הנהדרים של כריסמס, מה שיפתור לנו את המתנות לראש השנה במחיר ידידותי. הגויים לא יאמינו כמה סטים של מצעים הם יעיפו באמצע הקיץ.

עד אז, אל תתפלאו שממשיכים לתת לנו כשי לחג בקבוקי יין. זו הדרך הכי טובה לטשטש את הקשיים של תשרי, ומי שלא מבין את זה – הוא באמת שיכור.

חג שמח, צום קל או חג קל. ומי שיודע מה זה איסרו חג מוזמן לכתוב לי. ●

yairn@israelhayom.co.il

לנחור עד 09:00, משכימים מדי בוקר, כי הפרות לא שומרות מסורת ולא תשמעו מהן "אנחנו בחופשה ביער השחור, אז עד אוקטובר תסתפקו בחלב סויה". גם לדגים זה לא חודש קל – הם מבלים בים ובבריכות, רק שעשרות אלפים מהם יסיימו את הנופשו בתור קציצה אפורה עם גזר על הראש. ענף תעסוקתי שגורלו בחגים מעסיק אותי במיוחד הוא הפשע. מצד אחד, גם משפחת פשע היא משפחה, וייתכן שגם חבריה עסוקים בלקחת את הילדים לראות את פריחת החצבים בגליל ואין להם כוח לחסל אף אחת. מה גם שאחרי ארוחת החג אתה מרגיש ככה, ולך תצא עכשיו להרוג מי שהו על אופנוע עם גרב ניילון על הפנים. גם אם החלטת לחסל מישהו, סביר שאין עם מי לדבר והוא לא יהיה זמין לחיסול עד אוקטובר.

מצד שני, סביר שהגנבים הקטנים, הכייסים ופורצי הריאות לא יכולים להרשות לעצמם חודש נטול פרנסה. ייתכן שהם אפילו מנצלים את ערבי החג, שבהם אנחנו נוסעים מחוץ

לעיר, כדי להיכנס לדירות הריקות ולעשות עליהן חגיגות בית השואבה. מבחינת תזונה, חשוב לזכור שפשע שיכור צע אחרי יום כיפור יקבל דחיית סליחה לשנה שלמה עד כיפור הבא, כך שמרוויחים פה שנה (השאלה היא אם יש ריבית על חשבון נפש).

בתור חודש שהמזל שלו הוא מאזניים, אני בטוח שגם תשרי יסכים שיש חוסר איוון בולט בחלוקת החגים בין חודשי השנה. בזמן שבתשרי יש לנו יום חג, הסיבה היחידה לחגוג בחשוון היא כשהחודש המיותר הזה מסתיים. כדי להפחית את מועקת תשרי ולשפר את נוחותכם, יש לי כמה רעיונות לסידור מחודש של לוח השנה באופן

יש גם מנהגים שלא ממש כתובים בתורה, אבל הפכו למסורת. למשל, המנהג המקסים לדחות תשלומים, בנימוק ש"אין עם מי לדבר עכשיו, דבר איתי בחשוון"